

at de i høj grad taler med de studerende, og det er vel også helt almindelige studerende, så falder man jo en gang imellem over studerende, der siger, at der er problemer forbundet med det her. Og der er det bare, jeg siger, at jeg kan forstå, at Socialdemokraterne ikke anerkender, at der har været problemer i forbindelse med afholdelse af gruppeeksamen, og hvis man er fuldstændig blind for det, skal man jo bare indføre det igen. Men altså, har Socialdemokraterne – for jeg kan ikke se det i beslutningsforslaget – et konkret forslag, altså et redskab, man kan give, så man kan gå ind og sikre, at man har en hundrede procent garanti for, at den vurdering, der foregår, er individuel? Altså, hvilket redskab skal man bruge?

Kl. 12:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 12:11

Christine Antorini (S):

De redskaber eksisterer allerede i dag. Det er jo bl.a. derfor, at vi i Danmark har et dyrt – og det er en opgave, som det er meget fint at der skal gives penge til – censorkorps. Et uafhængigt censorkorps er jo netop til stede, fordi man så sikrer sig, at universitetet, hvis vi tager det, ikke bare giver sine gode karakterer til sine egne studerende, og det er jo så uanset om det er gruppeeksamen, eller om det er individuel eksamen. Det har man netop for at være sikker på, at der kommer nogle udefra med ekspertise i at kunne vurdere i forhold til den konkrete eksamenssituation og se, hvad det er, de studerende rent faktisk kan. Censorkorpset har en pligt til at indberette, hvis man har en oplevelse af, at der sker snyd og fusk. Så redskabet er der.

Vi er nødt til at sige, at hvis uddannelsespolitikken fremover skal laves sådan, som jeg kan forstå hr. Martin Henriksen åbenbart lægger op til, altså at vi skal rejse rundt som sådan et ekstra korps, hvor det er vores egen mavefornemmelse for snyd, der ligesom skal vise, hvornår der skal ske et indgreb, eller som ministeren så poetisk sagde: Se, om nogen skejer ud, så tror jeg altså, at vi skal holde den armslængde og have nogle uvildige organer som censorkorpset til at tage sig af det.

Kl. 12:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Da der er ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 10: Forslag til folketingsbeslutning om finanslovsfinansiering af DR.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 30.11.2007).

Kl. 12:12

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Forhandlingerne er åbnet, og den første, der får ordet, er kulturministeren.

Kl. 12:12

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

I Danmark har vi en lang og stærk tradition for at fremhæve principperne om ytringsfrihed, informationsfrihed og mediernes uafhængighed, principper, som hele Folketinget står bag. Ønsket om at sikre DR uafhængighed i forhold til staten er da også en væsentlig årsag til DR's nuværende styre- og finansieringsform, som er lovfæstet i radio- og fjernsynslovgivningen. Her er DR defineret som en selvstændig offentlig institution med en selvstændig bestyrelse og med det daglige programansvar henlagt til generaldirektøren. Her er ligeledes fastlagt den finansieringsform, der har været gældende for DR siden institutionens spæde start i 1925, nemlig betaling fra lyttere og seere i form af licens.

Enhedslistens folketingsmedlemmer har med det beslutningsforslag, vi drøfter nu, en idé om, at Folketinget skal pålægge regeringen at optage forhandlinger med Folketingets partier for at erstatte den nuværende medielicens med en 5-årig aftale, hvorefter DR's aktiviteter finansieres direkte over finansloven.

Jeg skal med det samme bemærke, at jeg ikke spår beslutningsforslaget den mindste chance for at samle flertal. Spørgsmålet om den fremtidige finansiering af DR blev indgående drøftet under de mediepolitiske forhandlinger i foråret 2006, forhandlinger, som jo førte til en bred medieaftale, der gælder for 2007-2010. Det er alle Folketingets partier på nær Enhedslisten, der